

بهره‌داری زرآندنی شانوی کوردی

تامیق ههورامی: سلیمانی

نووسارون، لاوازن، کهوابو با دهقی بیانی به کاربرهتین و دک چزان
له شانتی نهرسیکیدا تم واقیعه هدبوو، هدر چمند
(ستر اگتریهتی) غایش شانزی دوق نیبه (امیدست لمدقن نور
مانا ساددیه که نهرسی لای تیمه باو) دزرهتیری سرهکه و تورو
ندگر نهیته نووسدری دووهیں دوقتک ندوا دهیته وینه گریکی
فاشل که هدموو شنه کان بیسه قهتی دهکرازته و، له غایشه کانی
(صلاح القعب) اذا به دور دهکوئ که (ابونیادی دوق دررو و ختن
له بتاو غایشتک سرکه تزو و دقتک تازه دنسته وون)

۵۵ بیت دو هنر خاوه‌نی تیر و اینستیکی چروپیر بخت، چونکه کاری شانز به وجیهانه شیعربیه و پنهانه‌گه لای نهوده سرچاوه دهگرت. چونکه دالی شانتی نه و پاتایی نیبیه و نه شیوبیدی که دو هنر دویه وی کاری تیدا پکات، بهلکو کاری هونه‌ری هد میشه ندش و نوما دهکات و گهشه‌مندن و گزرانگاری بد و دو امه.

کاری هونه وری ته قبته و دیگه که لجیهانی نهست (لاشعور از رو
دادات، نه فراندیش په بوسنې به توئانای خودی نه و ده رهیت درود
که پرسه، ده هیتان نه خواه دیدات.

نگریت دوق بکریته فاکتمه زی دیاری خستی ناستی داهینان.

نهمه رفیزی دوسلائی دهق نیمه به لکو تیز الیه بتو پرۆسە کە.
دوهینەری کورد دهیت نەو راستیه بزانن و لەسەر نەو
بەنەمایە کاریکات کە ادەق سئور دار نییە !! تاکو صەلێن یاسای
پۆلیسی بەسەردا چەمبا بیت، بۆیە کاتیک دەھینەریک مامەلە
لەتكە دەقتی کدا دەگات نەو ماسەلەیە بین سئور وە مەوداى
دەسلائی نووسەر زیاد دەگات.

سازمان اخویت‌نگاری چند منظمه مسعودی ای بیسری فرد و آن بیت
دسته‌لائمه نوسفر زیاد دوکات).

مادام در هیجان خویشند و بین کم می‌کانیز من و فیکر بیه خوی
لدو جیهانه دا دهیتیستموده، خونه گهر دهق به پیش گردانه
نه دهیسیده که بی به نه خمام بگات، تمرا داقتیکی چی خلوف،
لکه کورستان و لکه روسیادا وک یه ک «دهن»
داهیتان ناگرفت گیره زده بیاسا بیت، گهروا بیو بعد رو نه عمان

دوره‌های تاریخی نازاده چون مامهله له‌تک ده‌قدا بکات، دوره‌های نسبی

شروع کنند و میتوانند پیروزی پذیری را تجربه کنند.

گمران بعده دوای تاسا ماهی شانزی کور دیدا، به تیپه راندنسی نه مژوونه شانزیه گانه به ممهستی سود و درگرتن، نه ک لاسایی کردنده و، که لای هنندی که مس چه مکی سود و درگرتن تیپه و تدیما لاسایی کردنده و به نم حالت هم شناخته خانمی نه ده ب و هونه مری نه، سملله ته و.

ناشکرایه لەشانی تی ھارچەر خدا (شارتىق) سوودى لەشانی تی رۆزى ھەلات و دېگىرتۈددۇ (بىررووگ) ايش سوودى لە (شارتىق) دېگىرتۈددۇ.

بزنهودی رزووتر بجهنمه ناو باسه که مانده، به کسر شرط‌الدی
کیشکان دگهین. که باسی شانتز دگهین. ناشکرایه به که
سرهه تاییه کانی ندو هونره چوین که نیسمه باسی دگهین بزغونه
(دق، نمکتهر، دوره‌تیر، پیشتر، هنل... تاد) که هدریه که بیان
گرنگی و قورسایی خویی هدیه، همچوں داده‌لام لعم به شهد استوانه
پاس له‌هندیک لموانه یکم که شاهزاده بستان.

۱- دق و ۵ دقیقه‌بر: که دلین ۵ دق و ۵ دقیقه‌بر دو پنکه‌اندی گزینگ و به‌هاوکاری لایه‌نه‌گانی تر نمایشی شانتزی درست دستیت بزیده ۵ دقیقه‌بر پنکه‌ی بسیار بگیرند.

نهودی جستگاهی داخله در هفتاد کان ناتوان لهدسه لاین دوق
در بین، لمنا نیمه داشت تمنا گشته و میتوو، داستان
و... تاد همچوی ۵۰ هفتاد کانه داده بیشتر از ۱۰۰
خوبی ای خوبی رهها بیکات به را دیده ک پسی کفره تمنا پیستیک
لایدات. چجای نهودی خسونده وی تازه بیز همیت. من
پیش چمودانه ندو رایانم که پستان وایه بونبادی شانتی کورندی
لهده قمه دهست پیشکات، چونکه ندو دهقانه که تائیستا

شانگھائی (بازیگانی، شعر)

شاتوگمری (نرخی تازادی)

(صلاح القصب) همه‌یشه له شانزی کانیدا به که به ک له نیشون
غایش و بینه ردا پیشک دهه یعنی به عده که می‌شوند ده خولقینن که
تواناید کی و ایه خسته به بینه بدوینه شائونیه کاندا شویته و
تیزه نویسه کان پیشان و ایه که بینه مرد فتنکی داهشته ره له نیش
کاره هونه بیه کاندا هه ره نهاده کاری خویشنده و ده تشکیش
دگرتنه نهست.

خالنگی گرنگ هدیه که نایت پسند و هک نمکت هرینکی ناو
کاره که ناما ده بکری، به لام ده رهیتمر نعم کاره ناسان ده کات چوتکه
سمودای بیبری ۵۵ در هیتمر چهند فرهوان بیت نهاده ناسان گاری بتو
پسند ده کات لمیال راده هی خوشمندی خودی بسند رو و لمشان تو
در روی شان تذا، لمیواری راجله کاتدن و وروزاندنی تیز و اینه
شیتاتیگی و فیگیمه کان لمشان تذا و لهد در ووش نه و بازنه
روز تسبیحی لمیتوان ره خندو گفتگو زندو و کاندا درست ده بیت
به گونه گرتن بتو راو بر چوونه کانیان نه گمه رچی ده رهیتمر کانی لای
لیمه نه گرنگیمه بیان فه راموش کرد و ناهوشمندی
بسند کانیشان هزیه کی دیگه نه دوا گه و تنه نیمه بیه که تا
نه تا خانه نه ناتمامه شانه که بدم نه

لهمک نمود رایه‌ی آد. عقیل مهدی‌آ دوپرسنی کن ده توانیست
بینشیدنی نموده بگات که حالی بیندر المدوا روزداد جی بهسمر دیت.
ندگر بریت و نمود کاراندی خمایش دهکرتن به پیش بن و لمباری بو
چجونه نیست‌ای کیه کانه‌ده چاره‌سمر پکریت؟
نمود جمهماوره‌ی گه ببری هونه‌ری نهیت به ناسانی لمناو کاره
لاوازد باق و برقی خمایش ساخته کاندا پا به است دهکرت، به لام
ندگر بعره‌مه شانتیه کان به نرخ و پر لمداهیتان بن و جمهماوره
هوشمندانه‌نیتیت نمود دمه مژده و هونه‌ریش بعدرو لو تکه‌ی
پیشکوه‌تون و شفراندن دهیجن.

سەرچاوهكان

- ١- سایکولوژیه ادرالک اللون والشكل / قاسم حسین صالح
 - ٢- صلاح القصہ ومسرح الصورة- عادل گورگیس- مجلة الاتلام- عدد ٣-٤ .سنة ١٩٩٣
 - ٣- مسرح الصورة- د. صلاح القصہ- مجلة (السhtar) عدد (A)
 - ٤- صلاح قصہب له دادگای ریختدا- تیهاد جامن- گوئتاری (راسان) زمار، (٦).
 - ٥- گوئتاری حمته لمشائی نیدا- گوئتاری (راسان) زمار، (٤٠-٤١).

گزنانی هیتاچیه تاراوه، نموانهی پیش خوی راهاتیون نموده قه
لما با چمدا غایش بکمن، به لام برووک له (حملمهی سیرک) ایکدا
غایشه که کرد.

نحوی مایدی تپر امانه دوره تهرانی نیمه بیان لغو خود را باز کردنی نه کرد و تمه لغو زمانه ساده‌بیهی که نه مر3 لمنزدا همیه.

چونکه شانو پیچمودانه گشت زانه کانی تره به نایمهت
لنهدهیدا. زمان تاکزینگه که بیاندنه، بعلام به پیچمودانه لعثانتو
زمانیتکی دیکه هدیه. که چیزگه دیالقزی سوا دهگریته و که
نه بش. گونتاری. حجهسته به.

گوئاری جهسته نمود زمانه سرگه و تولویه که زمانی همه مسوی
کزمه لائس دنیا به، زمانی (وقته، هیتا، دلالت)؛

پیغمبر لهم حمزه شانقی سانده چیزی کی زیارت و دردگیریت،
کارنیت که راه دهنگی و راه نگیری کان ناویته بید کی جوان بتو بونیادی
غایش دروست ده کنه به حمزیگ که دهیش نه کتر به جمته و
رخچ غایش ده کات. پیغمبر خلقی لهد سه لانی بیشتر رهها ده کات و
ناویته بید غایش ده بیشت.

۲- پیشنهاد: بیمه‌ر نه و مروانه هزینه‌نداید، له مسیحی شانزده
نیزه دید و شو، هتما، شو کان: سگات

مودبیو و سو هیما و پیدار پهاب.
پتکومان بیند را گزتکی پندر تبیه لمشاتودا. پتواندیبه کن
حمدله لمنیوان نه کسترو بینه ردا هدیه. شانق نه و گرنگیه
نا پیت بهعن نه پتواندیبه جه دلیبیه یشد و اذی نیوان ذاهبته رز
ورگ.

لای (بریخت) شانز بھین جھماوہر ست کی هیچہ و بن مانایہ،
لیزدا پرسپارنک دیتے گئی زیست دھین بھر سین کام بھیرے؟ نہو
سندھ، لہنارت، دشنه بھک، فہر اندھا بت۔

دەپەت ھاوسەنگىبەك لەئىشوان يېتىۋەن لەكتىرى و ھونەرىسىدە كاندا لەلایەكىدە بىسەر لەلایەكى تىزەد بىكىت.

چندنایه‌تی شتنگی پیوسته له روانگهیده که شانزه هونه رتکی جمهما وریسه له کاره نهزمونگه ریسه کساندا زیاتر پیشستیمان بهزشمندی غورونه بیس هه به، دهیت (من ای پیغمبر درگ بهجیهانه سیحریه کهی نه دیوی وشه، هتیا، وته بکدم و به برد و امی چاودتیری ندو نهزمونه احمسی ایه بکدم که تماش دیخولوقینن، له کاری نهزمونگه‌ندا بیندر گرنگی تدواوی ههیده کاتن، توائز را نگه دنرته ندو ناسته‌ی لعفایش بگات.